

Dobré základy

Milí čtenáři, jistě jste slyšeli o neuvěřitelném reklamačním řízení, které se týká nedávno otevřeného úseku dálnice D47 mezi Bělotínem a Ostravou. Celkem prý zde bylo na devíti kilometrech napočítáno 901 závad, z nichž některé způsobují dokonce zvlnění povrchu této rychlostní komunikace. Kdo a jak to dá nyní do pořádku, je předmětem komplikovaného vyšetřování. Napadá mě, že podobně vážná situace se v poslední době projevuje i v jiných oblastech, např. v oblasti výchovy mládeže. Stručně řečeno, dostane-li se do základů dálnice za miliardy korun nekvalitní materiál, jde o kolosální průšvih. Dostane-li se ale mladým lidem, kteří zítra založí rodiny a převzmou kormidlo společnosti, nekvalitní mravní formace, bude to problém daleko horší. Za této situace bychom neměli přehlédnout letošní 100. výročí založení skautského hnutí v naší zemi. Už dříve jsem si na základě své zkušenosti s kroměřížským střediskem Polárka vytvořil názor, že skauting může představovat jednu z dobrých cest, jak pomáhat chlapcům a dívkám při formaci jejich svědomí k lidské i křesťanské zralosti. Skautské zákony, např. že skaut je pravdomluvný, čestný a šetrný, v sobě pozitivním způsobem odrážejí odvěkou moudrost Desatera Božích přikázání. Skautský slib, o kterém se dočtete více uvnitř listu, může být inspirací pro nás všechny. Správný skaut je přesvědčen, že člověk má povinnost růst a zdokonalovat se ve smyslu zlepšování svých fyzických a duševních schopností. Má také povinnost sloužit druhým ve smyslu biblického přikázání miluj svého bližního jako sám sebe. A do třetice má povinnost naslouchat Bohu, který každému člověku svěřuje ve světě určitý konkrétní úkol. Kombinace těchto zdravých zásad, specifického prostředí a příkladného působení oddílových vedoucích umožňuje mladým skautům získat větší odolnost proti vlivům liberálního světa redukcíhoho život pouze na aktuální prožitky a výhody. Bohužel koroze hodnot probíhající v naší společnosti se nevyhýbá ani skautům. Část jejich oddílů prý opouští původní mravní a duchovní základy skautingu a přistupuje na model, ve kterém se stávají jen jednou z mnoha „volnočasových aktivit“ bez zvláštních nároků na své příznivce. Od takového typu skautingu nelze čekat víc, než že na chvíli dostane děti od počítače do lesa. Oproti tomu pravý skautský duch natrvalo zapálí srdce mladého člověka nadšením pro dobro, pravdu, lásku a čistotu v myšlení, řeči i jednání. Kéž by u nás převládala spíše ta druhá varianta.

Příjemné prožítí letních prázdnin vám přeje otec Tomáš

Skauting

„Skauting zprostředkovává soubor mravních hodnot, které lidská osobnost i lidská společnost nutně potřebují ke svému přežití a zdravé existenci – mohli bychom je souhrnně nazvat fair play – čestná, poctivá hra. Kromě jiného skýtá skauting důležitou pozitivní alternativu a takřikajíc záchrannou síť pro mnoho dospívajících, kteří se uvolnili z vazeb rodiny a hledají nové prostředí, které by je přijalo a v němž by se mohli plně realizovat. V neposlední řadě skauting vyučí solidaritě, kázní a odvaze – ctnostem, bez nichž by demokratická společnost nemohla obstat.“ (Tomáš Halík)

Poslání skautingu a pohled do historie

Skauting vznikl v Anglii v roce 1907 na základě myšlenek zakladatele lorda Roberta Stephenson Smyth Baden-Powella, který se po vojenské kariéře v Indii vrátil zpět do rodné Anglie. Začal si všimnout pouličních chlapců, kteří trávili celé dny nicneděláním a posedáváním na ulici. Byl si vědom toho, že je třeba se těmto chlapcům začít věnovat, pomoci jim v jejich osobním růstu a také dát smysluplnou náplň jejich každodennímu životu, který byl doposud spjat s nudou a stereotypem. Uspořádal tedy pro chlapce tábor. Uprostřed přírody a mimo města tak chlapci zažili opravdové dobrodružství a zakusili hodnotu pravého přátelství. Tak vznikl skauting a dnes existuje ve 214 státech světa a má téměř 40 milionů členů. Posláním skautingu je podporovat rozvoj osobnosti, duchovních, mravních, tělesných a sociálních schopností člověka, především dětí a mládeže, a také vštěpovat svým členům povinnost žít dobrý hodnotný život ve vztahu k Bohu, k sobě samému, k ostatním lidem, k přírodě.

Náplň i poslání skautingu jsou nejlépe vyjádřeny ve skautském slibu, jehož složením se člověk stává skautem: „Slibuji na svou čest, že s pomocí Boží budu ze všech svých sil sloužit Bohu, Církvi, své vlasti a Evropě, stále pomáhat svým bližním a dodržovat skautský zákon.“ Skautský slib přitom není pouhou formalitou, ale slavnostním okamžikem a důležitým mezníkem v životě skauta. Plně si uvědomuje, že chce žít podle skautských principů a skautského zákona, milovat Boha, bližní, být nápomocný k potřebám ostatních a mít lásku k přírodě a k celému světu.

Skauti se dělí do několika skupin. První věkovou skupinou jsou vlčata. Tu tvoří chlapci – vlčata nebo dívky – světlušky ve věku od 8 do 12 let. Děti se snaží podle zákonů smečky vytvářet pevné společenství, naslouchat starším a učit se být věrné Bohu, rodičům, vlasti, přírodě. Druhou věkovou skupinou jsou skauti a skautky ve věku od 12 do 17 let. Toto období je ve formování skauta stěžejní, protože z dítěte se stává téměř dospělý jedinec, který naplno vnímá své okolí a utváří svůj charakter. Skautská výchova a předání skautských hodnot je tak nejlepším vodítkem k utváření plnohodnotné osobnosti.

Třetí věkovou skupinou jsou roveři a roverky ve věku od 17 let. Jejich hlavní náplní je starost o vlčata a mladší skauty, příprava skautských setkání, programu atd. Nemůžeme si však myslet, že oni sami dosáhli ve svém skautském vývoji určitého vrcholu, i oni skrze svoji činnost stále dorůstají do plné dospělosti zralého člověka.

Skauti mají vedle svého zakladatele řadu dalších významných osobností, které velkou mírou přispěly k utváření a rozvoji skautingu nebo k jeho šíření do ostatních zemí. Za zmínku jistě stojí francouzský jezuitský kněz Jacques Sevin. Osobně se setkal s lordem Baden-Powellem a rozhodl se založit skauting ve Francii. Dodržoval veškeré skautské principy, avšak obohatil je o křesťanské prvky a katolickou nauku. Pro Jacquese Sevina se tak stal skauting cestou následování Krista v duchu radosti, vzájemné důvěry a bratrství a neodmyslitelnou součástí života křesťana, života plného víry, lásky a naděje. Odtud tedy pramení silné a velmi potřebné propojení skautingu a křesťanství. V současné době se připravuje proces blahorečení Jacquese Sevina. Na jeho odkaz navázala Federace skautů a skautek Evropy založená v roce 1956 v Kolíně nad Rýnem. V roce 1977 dostala tato Federace požehnání od papeže Jana Pavla II., byla uznána Svatým stolicí a dostala právní status v rámci katolické církve. U nás v ČR vznikla Asociace skautů a skautek Evropy v roce 1999 pod vlivem francouzské asociace, která k nám toho roku přijela na letní tábor.

Markéta Houdková

Skauti v České republice slaví sté narozeniny

Na 24. dubna připadá svátek svatého Jiří – patrona skautského hnutí. Skauti v České republice navíc letos slaví kromě svého svátku také sté výročí vzniku skautingu na našem území. Skauting do českých zemí přinesl v roce 1912 učitel tělocviku Antonín Svojsík, který se nechal inspirovat myšlenkami Roberta Baden-Powella z Anglie – zakladatele světového skautingu. Český skauting prošel složitým vývojem. Byl zakázán nacisty a také následně komunistickým režimem. Vždy však obnovil svoji činnost a stále se snaží nabídnout dětem a mladým lidem nejen netradiční způsob trávení volného času, ale především možnost stát se plnohodnotným člověkem, zrát ve víře, ve vztahu k druhým i ke svému okolí.

Na to, jak se vyvíjelo skautské hnutí v Senici a v Seničce a co všechno ke skautingu patří, jsme se zeptali osoby v tomto ohledu nejpovolnější – paní Lidušky Sekaninové ze Seničky, která, troufám si říci, je jednou ze zakladatelek skautů v Senici a v Seničce a má se skauty bohaté zkušenosti, se kterými se s námi ráda podělila.

Můžete nám přiblížit, co je to skauting, jaké hodnoty skauti vyznávají, čím se řídí a co je posláním skautského hnutí?

Skauting je dobrovolné a nezávislé hnutí, které dnes po celém světě sdružuje na 41 miliónů mladých lidí. Jeho zásady stanovil lord Baden-Powell a do českých zemí přinesl myšlenky skautingu Antonín Benjamin Svojsík. Skaut /scout/ je v angličtině stopař, zvěd – ten, který umí pozorovat a naslouchat. Říká se, že skauting je především hra – hra v tom nejlepší slova smyslu. Skauting má za úkol učit mladé lidi žít podle skautského slibu a zákona.

Z ideálního pohledu stanovuje skautský zákon zásady, které musí dobrovolně přijmout jako svůj životní styl a zachovávat je každý člen hnutí. Na prvním místě stojí duchovní princip: "Povinnost vůči Bohu", na druhém místě je sociální princip: "Povinnost vůči bližnímu". Za touto zásadou se skrývá povinnost služby ostatním konkrétními skutky – skaut se řídí heslem

„alespoň jeden dobrý skutek denně“. Třetí zásada je osobní: "Povinnost vůči sobě samému". Je to zodpovědnost za vlastní růst v dobrém.

Skauti se řídí skautským zákonem a ten zní:

1. Skaut je pravdomluvný
2. Skaut je věrný a oddaný
3. Skaut je prospěšný a pomáhá jiným
4. Skaut je přítelem všech lidí dobré vůle a bratrem každého skauta
5. Skaut je zdvořilý
6. Skaut je ochráncem přírody a cenných výtvorů lidských
7. Skaut je poslušný rodičů, představených a vůdců
8. Skaut je veselý myslí
9. Skaut je hospodárný
10. Skaut je čistý v myšlení, slovech i skutcích.

Skauting vede a vychovává mladé lidi ke službě společnosti, k životu v přírodě, dává jim mnoho praktických dovedností. Učí je samostatnosti i zodpovědnosti.

Kdy a za jakých okolností vzniklo skautské společenství v Seničce?

V roce 1990 se nás zeptal (mě a mého manžela) P. Bůžek – tehdy senický farář – zda chodíme do lesa, poté zda bychom se nechtěli věnovat děvčatům ve farnosti a tak to začalo. Později nás seznámil s bratrem Karlem Berkou, vůdcem 8. střediska VI. Tylšara v Olomouci a do jeho rukou jsme skládali zakrátko skautský slib a založili skautský oddíl, v roce 1996 se jeho působnost přesunula do Seničky.

Jak vzpomínáte na začátky a formování skautů?

Na začátky našeho skautování vzpomínám velice ráda. Byla to doba těsně po revoluci a vládlo všeobecně velké nadšení. To se týkalo i nás a našich skautů a skautek. Všichni jsme s nasazením všech sil vyhledávali všechny možnosti jak nejlépe pracovat s dětmi. Děti do všech činností vstupovaly naplno. Nestávalo se, že se někdy někdo vmlouval, že má nějakou jinou aktivitu, že nemůže přijít na schůzku nebo jet na víkendovku či

tábor. Nyní je dětem nabízeno tolik aktivit, které jsou pro děti velice lákavé.

Kolik členů tvořilo společenství skautů na úplném počátku a kolik členů má dnes?

Náš oddíl byl pouze dívčí a zastřešoval družiny děvčat ze Senice, Olbramic a Vilémova. Tehdy nás bylo registrovaných kolem 40. Od roku 2002 je oddíl registrován v Seničce jako koedukovaný – to znamená, že se věnuje i hochům, v současné době je registrováno kolem 20 – 25 členů.

Ze kterých obcí přijíždějí skauti do Seničky?

Skautské společenství v Seničce tvoří děti ze Seničky a Senice na Hané.

Mají vaši skauti nějaké zázemí – místo, kde se setkávají?

Naši skauti mají dnes klubovnu v Seničce bezplatně pronajatou od obecního úřadu.

Jaký je program skautských setkání?

Skauti a skautky se setkávají celý rok /mimo prázdnin/ jednou týdně na pravidelných schůzkách, které mají buď v klubovně, nebo přímo v přírodě. Základem jsou hry – to děti nejvíce láká a baví. Tyto hry jsou často spojeny se získáváním různých znalostí – o přírodě, zdravotědě ... či dovedností – rozdělování ohňů, orientace v přírodě, některé hry je vedou k samostatnosti, odvaze, ohleduplnosti, jednání podle pravdy.

Jaké akce pořádáte s vašimi skauty během roku?

Pravidelné schůzky – ty jsou pilířem celé skautké činnosti, protože nestačí udělat pro děti jednu nebo dvě akce za rok, právě celoroční činnost vytváří ty správné hodnoty, které lze zúročit právě na víkendovkách, či táborech a v životě každého člena vůbec.

Naši skauti tedy jezdí na jaře a na podzim na víkendové akce, v létě na tábor, občas mají družinové výpravy jednodenní, jezdíme společně na skautskou pout', připravujeme pro obyvatele naší vesnice vánoční koledování v místní kapli, roznášíme betlémské světlo, účastníme se také jako spoluorganizátoré čarovného lesa.

Existuje ve skautském společenství nějaká hierarchie? Vedoucí, pomocníci atd.?

18. Oddíl Senička - Pomněnky - má svého vůdce, v současné době vede náš oddíl Mgr. Ondřej Šnevajs. V oddíle jsou děti rozděleny do družin. Družinu skautek vede rádkyně Zdena Nováková a družinu skautů rádce Jiří Sekanina. Jako oddíl patříme do 8. střediska Vladí Tylšara v Olomouci. Každý měsíc se koná ve středisku schůzka střediskové rady – tj. setkání všech vedoucích oddílů. Vedoucí střediska zastupuje naše oddíly v okresní radě Junáka a dále pak zástupce okresní rady v republikové radě atd.

Co musím udělat pro to, abych se stal skautem a patřil do vašeho společenství?

To je jednoduché, stačí přijít na schůzku a začít si s námi hrát. Pokud se ti činnost v družině bude líbit, můžeš se stát skautem nebo skautkou (nejdříve světluškou nebo vlčetem). Samozřejmě časem následuje vyplnění přihlášky a registrace v našem hnutí.

Mají skauti vzor v nějakém člověku, významné osobnosti?

Patronem skautů je sv. Jiří, ke kterému vzhlíží skauti s velkou úctou. Rovněž zakladatelé skautského hnutí lord B. Powell i Svojsík jsou našimi vzory. Mezi skauty vyrostla spousta kněží, kteří se i do pozdního věku skautům věnovali a byli pro spoustu skautů vzorem – např. P. Jiří Reinsberk – napsal několik knih pro skauty, P. Antonín Huvar. I někteří naši biskupové se hlásí ke skautskému hnutí. Neměli bychom zapomenout i na našeho pana prezidenta Václava Havla. Naše skautská střediska mají také ve svém názvu nějakou významnou osobnost. Naše středisko se hlásí k Vládu Tylšarovi, 9. středisko k Donu Boskovi.

Je nějaká souvislost mezi skautingem a křesťanstvím?

Jak jsem již uvedla, právě jedním z hlavních pilířů skautských zásad je „Povinnost vůči Bohu“. Vyjádřeno je to také ve skautském slibu - „Slíbuj, že budu sloužit Nejvyšší pravdě a lásce v každé době ....“ Skauti přijímají tento rozměr a nalézají v hnutí prostředky pro uchování své víry a vyjadřování přesvědčení a pokračují v hledání duchovních hodnot.

Můžete nás v současné době

pozvat na nějakou skautskou akci?

Teď vrcholí celoroční schůzky a skauti se připravují na tábor. Po skončení prázdnin začne nový skautský rok táborákem, na kterém rádi uvítáme nové zájemce o skautování.

Rozhovor připravila Markéta Houdková

Tygrice a kamzíci

V současné době je hlavním vedoucím skautů ze Seničky Ondřej Šnevajs, spolu s ním se skautu věnuje Jirka Sekanina, já a Bára Hrachovinová, v případě nemoci vypomáhá Tereza Kalvodová. Chlapce - kamzíky vede Jirka a já vedu dívky společně s Bárou, které bych tímto chtěla moc poděkovat. Scházíme se každou středu a pátek v 16:00 hodin v klubovně v Seničce. Klubovna se nachází přímo nad obchodem Hruška. Holky mají schůzky v pátek. Říkáme si Tygřice, je nás 11 a máme i svůj pokřik, který si holky samy vymyslely a na který jsou náležitě hrdé. Na schůzkách hrajeme různé hry, malujeme krásné obrázky, zpíváme, vyrábíme různé drobnosti, učíme se skautské dovednosti, sdělujeme si spoustu zajímavostí a zážitků, učíme se vzájemné pomoci a

kamarádství, a pokud počasí dovolí, trávíme čas především venku. Nedávno si holky samy vyráběly šperky a to metodou smaltování, kterou nám přijela ukázat Jana Navrátilová. Šperky pak obdarovaly svoje kamarádky, sourozence a maminky. Také se pilně připravují na Čarovný les, který každoročně pořádá Mateřská školka v Senici na Haně, kde budou holky na 2 stanovištích, tentokrát jako Asterix a Obelix a na starosti mají také Krkonošskou pohádku. Dále pro děti připravujeme takzvané víkendovky, kdy jezdíme na víkend na skautskou chatu. Posledně jsme byli na Smilově, je to kousek za Olomoucí. Tam jsme děti učili skautským dovednostem např. rozdělování ohňů, orientace v přírodě apod., zahráli jsme si bojové hry a děti nám převedly, jak jsou nadané připravit si vystoupení, které si pro nás na večer připravily. Dále se účastníme Tříkrálové sbírky, roznášíme o Vánocích betlémské světlo všem lidem. Připravíme si pro rodiče Skautskou besídku, kterou každoročně předvádíme v kapličky v Seničce. Na besídce zahrajeme příběh o narození Ježíška a zazpíváme si společně s ostatními vánoční koledy, pro rodiče a pro ty, kdo se na nás přijdou podívat, jsou nachystané nějaké dárečky, občerstvení i punč. Po besídce se sejdeme v klubovně, kde si zahrajeme hru, sníme pár upečených perníčků, které děvčata se mnou upekly a nazdobily a nezapomínáme se obdarovat dárečky navzájem.

Každým rokem je vyvrcholením skautských schůzek tábor, jehož se účastní všechny děti i vedoucí dohromady. Letošní tábor se bude konat v termínu 30. 6. 2012 – 7. 7. 2012 v Luboměři. Bude se nést v duchu Robina Hooda a jeho zbojníků. Všechny děti na něj srdečně zvou, ale víc už opravdu nemohu prozradit, aby se děti měly na co těšit.

Zdenka Nováková, vedoucí skautů v Seničce

Noc kostelů u sv. Maří

Letošní Noc kostelů měla velmi pestrý program. Dopoledne patřilo nejprve dětem z místní mateřské školy a prvního stupně školy základní. Těšily se z názorného výkladu různých tajemství chrámu, v doprovodu Dominiky Dolákové nakoukly panu faráři do kanceláře (naštěstí právě nebyl doma), prověřily odolnost vystavených exponátů v sále a

zhlédly v „domácím kině“ krásný dokument o strážném andělovi v nouzi. Anděl kupodivu nezůstal jen na plátně. Díky Lidušce Štafové se s ním děti mohly přivítat i rozloučit „naživo“.

Noc kostelů pro veřejnost otevřely

odpoledne zvony. První komentovaná prohlídka znamenala pro Vendulu Koupilovou a Věru Vybíhalovou, které si společně připravily průvodní slovo o kostele, skutečnou zatěžkávací zkoušku. Jistý neznámý muž z Olomouce se jich totiž hned na úvod zeptal, kde máme kryptu. Tim naše průvodkyně zjevně zaskočil, neboť o senické kostelní kryptě není nic známo. A tréma začala pracovat. Kdo to asi je? Snad nějaký historik? Co budeme dělat, když se zeptá na další podobné věci? Pravda se však nakonec ukázala daleko prostší. Ten dobrý muž si sice velmi dobře zapamatoval, že má podle programu Noci kostelů navštívit nějakou kryptu, zapomněl však, že to mělo být až o dům dál, totiž v Hněvotíně. Další hodnotné zážitky nabídl návštěvníkům otevřené dveře na věž a na faru. Na obou místech zněl zasvěcený výklad pana kostelníka Coufala. Po večerní mši svaté a adoraci s mládeží, při které jsme Pánu předkládali mimo jiné i úmysly některých návštěvníků, se ještě jednou zopakoval celý prohlídkový program. Návštěvu kostela při svíčkách si nenechal ujít více než padesát lidí. O hudební doprovod se starala schola a také Kuba s Metynem (naše mladé varhanické naděje). Mešní víno, které po ochutnávce

zůstalo nedopité, přispělo nakonec k zaslouženě dobré náladě organizátorům.

otec Tomáš

Poznáváme náš kostel

Sv. Ambrož

V našem kostele je mnoho soch, obrazů a lunet (štukové obrazy na oknech) svatých a světic. Kdo se účastnil Noci kostelů, už se jistě o svatých v našem kostele něco dozvěděl. Prostřednictvím farního listu vás postupně chceme seznámit se životopisy svatých právě z našeho kostela. K dispozici nám jsou knihy o svatých, které nám zapůjčil otec Tomáš.

Začneme sochou sv. Ambrože, která se nachází na pravé straně od hlavního oltáře.

Narodil se v Trevíru kolem roku 340. Jeho otec tam byl prefektem na území, které zahrnovalo polovinu západní Evropy. Po jeho náhlé smrti se matka s třemi dětmi vrátila do Říma, odkud rodina pocházela

V Římě Ambrož vystudoval práva a věnoval se i klasickému vzdělání v řečtině a latině. Po studiích v 365 odešel s bratrem Satyrem do Sirminia (dnešní Srbsko). Po několika letech praxe byl r. 370 jmenován za consularia (správce) do Milána. Spravoval rozsáhlé území do Říma až k Alpám. Milán byl od 3. století hlavním městem západní části římské říše a pobýval tam i císař se svým dvorem. Sv. Ambrož začal Miláno poznamenávat křesťansky. Dal vystavět baziliku na rozcestích hlavních silnic. V Miláně žil převážně pohanský lidé a také méně početná skupina křesťanů, mezi nimiž byli mnozí následovníci Aria. Arius, i když byl křesťan, popíral Kristovo božství. Mezi křesťany a přívrženci Aria došlo ke srážce a Ambrož jako správce je chtěl usmířit. Odebral se do chrámu a začal kázat o smíru. Když skončil, ozval se dětský hlas a nazval ho biskupem. Lidé mu začali provolávat slávu jako biskupovi. Přednesli to císaři a on souhlasil, aby byl vysvěcen na biskupa. Ambrož se bránil, že nemá patřičné vzdělání, ale nadarmo.

Během krátké doby prošel všemi svátostnými stupni a dne 7. prosince 374 byl vysvěcen na biskupa. Stal se tak biskupem nejdůležitějšího sídla celé říše. Celý zbytek

života bojoval za přechod národů od pohanství ke křesťanství. Žil ve velmi těžkých dobách, kdy musel řešit mnoho spleťtých případů. Psal poučné knihy, skládal církevní hymny, kázal o Písmu svatém, vykládal evangelium. Byl to člověk neúnavný, silný, pevný, ale také srdečný, laskavý a milosrdný. Jak léta běžela, jeho zdraví chřadlo, avšak ve svých povinnostech chtěl vytrvat až do konce.

V roce 397 vykonal poslední cestu, aby

vysvětil biskupa v Paní. Kolem Velikonoc ulehla a za úsvitu na Bílou sobotu 4. dubna 397 vydechl naposledy.

O dalším svatém se dozvíte v příštím čísle.

B. Vychodilová

Bázeň před Hospodinem

Nikdo z nás lidí smrtelných tady na zemi nemůže říct, že zná a ví všechno. Neméně to platí o vědění týkajících se Boha a věcí, které nám v dějinách spásy byly předány prostřednictvím Bohem vyvolených mužů a žen. Být nenapravitelný optimista, předpokládal bych, že touha vzdělávat se v teologii je v nás, senických farních, tak hluboká a ryzí, zbožnost čistá a svatost bez vady, že běžná kázání pro nás duchovní život stačí. Čteme totiž

náboženskou literaturu v míře více než dostatečně, modlíme se a konáme znamenité skutky lásky, takže na pravdě Boží jistě uslyšíme: „Dobrý boj jsi bojoval, pojď, můj milý synu, milá dcero, buď vítán“.

Jenže skutečnost může být i jiná a jen pyšný člověk považuje svou spásu za natolik jistou, aby ho při myšlence na soud nenaplněovala bázeň. V letošním roce máme tu milost účastnit se společně s biršovanci jejich přípravy na přijetí darů Ducha svatého, a tak zažívat dobrodružství související s poznáním, zdokonalit se ve víře. Se svojí manželkou jsem se účastnil hned prvního startovacího setkání přednášek o Duchu svatém, které na faře vede P. Tomáš. Přednáška o rozlišování Božích vnučnutí se povedla natolik, že nám ani moc nevadilo, když se její délka vymkla časovému plánu. Druhé setkání pak bylo o měsíc později věnováno tématu dar bázně Boží. Slovo otce Tomáše muselo každého nakopnout k zamyšlení nad vlastní vírou. Osobně jsem například žil v přesvědčení, že milujeme Boha z lásky, a že strach mezi člověka a Boha vůbec nepatří. Ale i láska se právem bojí, aby nezranila nebo neurazila milovaného. Kolik lidí žije a umírá v hříchu jen proto, že se ničeho takového nebáli a nebojí. A co když kvůli tomu do nebe nedojdou? Teprve teď jsem si uvědomil, kolikrát se Bible, Starý i Nový zákon, zmiňuje o strachu v tomto pozitivním smyslu, např. žalm 86: „Pouč mě o své cestě, Hospodine, abych kráčel ve tvé pravdě, veď mé srdce, aby se bálo tvého jména.“ Nebo jinde: „Jeho milosrdenství trvá od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí“ (chvalozpěv Mariin). A najděte jich v Písmu přehřšle, za to vám ručím. Tak na viděnou někdy příště na faře.

Pavel Štefan

Přáli jsme maminkám

Druhá neděle v květnu je nazývána Dnem matek, lépe řečeno podle mluvy dětí Svátkem maminek. Nejlepší oslava je vždy ta, která se koná v kruhu rodiny či přátel – tj. ve společenství. Proto se již poněkolkáté naše farnost rozhodla uspořádat v neděli 13. května společnou oslavu v senickém kulturním domě. Pozvání přijalo na 80 maminek, někdy už i babiček (druhý stupeň maminek), ale i několik tatínek či dědečků (škoda, že

ají také svůj svátek – více oslav = více radosti). Dále bylo přítomno nepřeborné množství dětí a „dokonce“ i jeden místní kněz. K oslavě patří neodmyslitelně květiny, kterou každá maminka dostala hned při příchodu díky finanční podpoře Obecního úřadu. Mluveným slovem provázela a jednotlivá vystoupení komentoval otec Tomáš, přičemž jeho uvítání a přání maminkám proložené trefným vtípem vyvolalo na tvářích všech přítomných první úsměv. Tento úsměv nás pak již neopustil a to díky vystoupením dětí z mateřské i základní školy, kterých bylo nepočítaně. Dočkali jsme se i „svatby“, kdy si myslivec Pavel vzal červenou karkulku Míšu, která ukončila hranou hudební pohádku O červené karkulce v podání žáků základní školy. Předposlední představení si pro nás připravily naše nejstarší „dětí“ (Vendula, Dominika a spol.). Jakožto bývalé absolventky mateřské školy nás překvapily s veselým a téměř baletním vystoupením „Čížku, čížčku...“.

Závěr patřil opět moderátorovi - otci Tomášovi. Dověděli jsme se, proč byla podle Bible žena stvořena z Adamova žebra, a vyslechli zpívaný hold Panně Marii. Vzhledem k tomu, že se přednesená přání a vystoupení dětí nedají dost dobře popsat, doporučuji všem maminkám, a nejenom jim, aby se příští společné oslavy Svátku maminek raději zúčastnily osobně. Děkuje organizátorům.

Pavel Zatloukal

Historické drobnosti.

Společnost Google většina z nás zná jako provozovatele internetového vyhledávače, interaktivních map nebo mobilního operačního systému Android. Malo kdo však ví o i dalších projektech. Google Books je projekt jež se primárně zabývá digitalizací knih. To umožňuje nahlížet do knih, i když jsou ve skutečnosti na druhém konci světa nebo jsou tak vzácné, že by vám je žádná knihovna nepůjčila.

Miluji historii a poté co jsem se za svou ♥ ženou přestěhoval do Senice na Hané, chtěl jsem se o její rodné obci dozvědět o něco více, než co jsem již věděl. A proto jsem začal pomocí Google Books hledat. Hledal jsem jestli nenajdu něco zajímavého z historie obce. Po několika hodinovém pátrání jsem opravdu něco našel, narazil jsem na

ýdeník "Lumír". Ten byl psán pro povzbuzení češství, tištěn v Praze a je do dnes k přečtení v americkém Harvard College Library a to v originálním českém jazyce. No a co se v něm o naší obci píše...

Belletristický Týdeník "Lumír"

11. ročník, číslo 16, datum vydání 18. dubna roku 1861

Moravská vesnice v mnohaletém odporu co pevnost proti Švédům.

Byla to Hrubá či Velká Senice, vesnice dvě hodiny od Holomouce, v krajině velmi úrodné, asi sto deset domů mající. Morava jak známo, velmi trpěla nepřátelským vpádem Švédů. Ti, kam přišli, všecko vydrancovali, zpusťovali a s obyvatelstvem co nejukrutněji nakládali. Nejvíce utrpěla Holomouca, a to následkem toho, že, důvěřujíc slibům nepřítele, rychle se mu vzdala. Osm let tam pak vytrvala Švédská posádka, za kteréhož času skoro tisíc domů tam zrušeno a z 20 000 obyvatelstva sotva 2 000 zůstalo. Obyvatelé vesnice Hrubé Senice, dozvěděvše se po vzdání-se Holomouce, že Švédové, nedbajíce daných slibů, velikých nátisků si tam dovolují, obávali se, že by se i jim tak státi mohlo, kdyby vesnici jejich přišla do rukou Švédských. Sešli se tedy v hromadu a po zralém rozvážení umluvili se, že především o dostatečnou zásobu se postarají, pak ves příkopu a hradbami opevní a potřebnou zbraní se zaopatří. Na to všichni zavázali se přísahou, že Švédům žádného, ani toho nejmenšího poplatku nedají a proti každému útoku až do posledního muže bránit se budou. A to usnesení své i skutkem utvrdili; až do sedmého roku při všem nepřátelském obléhání v statečném odporu vytrvali. Polí svých přítom však nezanedbali, nýbrž každého roku je vzdělávali, s nich sklízeli a úrodu do stodol odnášeli. Vůbec všecko své polní hospodářství pilně vykonávali, při čemž ovšem s velkou opatrností si počínati museli a také počínali; neboť na výšinách vždy měli zvláštní stráž, a když ty daly vystřelením z moždíře zprávu, že nepřítel se blíží, rychle s polí s vozmi, pluky a se vším dobytkem vrátili se do pevně ohrazené vesnice, kdež Švédským útokům statně odporovali a vždy i šťastně jej odrazili. Švédové sice v okolí Holomouckém oznámili, že městům, zámkům a vesnicím, které by o to žádaly, bezpečný průvod dají; Seničtí však se nehlásili. Velitel Holomoucké Švédské posádky vyslal k nim i zvláštního jednatele s nabídnutím,

že jim dá bezpečný průvod, jak si ho přejí, buď vojskem neb písemným rozkazem ; Senické strážce, vůkol rozestavené, nechtěly jich však ani slyšeti, omlouvajíce se, že Švédskému jazyku nerozumí. Když pak jednatel až k vesnici se přiblížil a shromážděným vesničánům poselství své vyřizoval, odpověděli mu starší z nich, na zbraň svou ukazující: "Vis, Bůh a tyto zbraně jsou naším glajtem, a tak opět v pokoji se navrát" Tato statečná vytrvalost došla i u nepřítelů uznání a úcty. Když pokoj byl uzavřen a rozesalo se, aby z celého okolí dostavily se vozy, potřebné k odvezení věcí Švédům patřících, ustanovilo se též, kolik Velká Senice dáti musí. Vozy ty se dostavily a s nimi zároveň vypravili se i dva rozumní a výmluvní muži k plukovníku Paikulovi, od Torstensonu a Wrangla za velitele Holomouckého dosazenému, velmi přísnému, jenž byl hrůzou města i vůkolí, a ti pěkně volenými slovy v hanáckém nářečí svém se omlouvajíce prosili, aby venkovské sprostnosti jejich odpustil, jestliže obec po ta mnohá léta jej nebo lid jeho kdy urazila. Při této příležitosti shromáždili se u velitele Švédští důstojníci u velikém počtu, aby spatřili posly statných těch sedláků, a jejich udatnost velmi chválili. Plukovník Paikul jim odpověděl, že císaři přeje samých tak věrných poddaných a tak udatných vojáků, načež kořalkou je časoval, aby pili dle libosti, a rozkázal, aby na městské bráně vyvěšena byla tabulka s nápisem znějícím v ten smysl, že Velko-Senickým, císaři svému věrným, jest vždy volno do města přicházeti i z města vycházeti. A totéž dal i dvěma těm poslům písemně, aby se s tím v obci své vykázati mohli.

...po těchto řádcích musí být každý senický právem hrdý. Tato událost je Senici dobře známá. Můžete se o ní ve stručnosti dočíst i na webu obce. Já jsem vám, ale chtěl představit událost očima lidí 19. století, jež vybrali Senici jako vzor pro ostatní.

Martin Obšel

Hledáte práci? Nabízíme Vám řešení!

Jsem bez práce – pouhá tři slova, která v sobě skrývají mnohdy smutek, trápení a obavy. Být bez práce je pro každého velmi těžké. Najít dobrou a stálou práci bývá velmi komplikované především u maminek nebo tatínek, kteří se rozhodli zůstat se

svými dětmi co možná nejdéle, anebo naopak u těch, kteří ztratili svoje zaměstnání po padesátce. Právě těmto lidem je určený projekt „JINAK – Zvýšení zaměstnanosti nezaměstnaných osob“, na jehož tvorbě jsem se podílela, a který získal finanční podporu z prostředků Evropské unie. Projekt realizuje občanské sdružení JIKA – Olomoucké dobrovolnické centrum v Olomouci. Cílem tohoto projektu je requalifikovat nezaměstnané do profesí, o které je v současné době zájem a najít jim zaměstnání. Projekt nabízí například requalifikační kurz sanitář/sanitárka pro zařízení lékárenské péče, sociální pracovník/sociální pracovníce, profesní řidič skupiny C, C+E a obsluha PC. Již dnes je dohodnuta spolupráce s několika zaměstnavateli v Olomouci (Vojenská nemocnice, Fond ohrožených dětí). Velkou výhodou celého projektu je dlouhodobý a individuální přístup ke každému, kdo se do projektu přihlásí. Účast v projektu je zcela zdarma. V průběhu jednotlivých aktivit je každému účastníkovi hrazeno cestovné.

Kdo se může do projektu přihlásit?

- nezaměstnaný muž nebo žena v domácnosti, pečující o dítě nebo děti do 15-ti let

- nezaměstnaný muž nebo žena nad 50 let

Zásadní podmínkou je chuť pracovat a nebát se něčeho nového.

Jak se do projektu můžete přihlásit?

Hlavním kontaktním místem je PORADNA JINAK, která sídlí v Olomouci, Palachovo nám. 1 (za Terezkou bránou). Pokud máte opravdu zájem se o projektu dozvědět něco bližšího, stačí vytočit telefonní číslo 734 254 054 nebo napsat e-mail na adresu jika.dobrovol@seznam.cz.

V názvu celého projektu je jedno slovo – JINAK. Toto slovo v sobě skrývá celou nosnou myšlenku projektu, kterou je nabídka a šance pro uchazeče o zaměstnání žít jinak, mít možnost získat nové dovednosti a mít možnost začít pracovat v jiné profesi než dosud.

Přeji všem, kteří se rozhodnou do projektu přihlásit hodně štěstí a odvahy.

Dominika Doláková

Pozvánky a události

Zakončení výuky náboženství

středa 20. června

Prázdniny klepou na dveře a já bych rád poděkoval svým žákům za jejich celoroční aktivitu při hodinách náboženství. Oceňuji vaši snahu zlepšit výsledky z prvního pololetí. Přihlášky na příští rok odevzdejte, prosím, na faře do konce června. Krásné léto plné slunce a radosti vám i vašim rodinám přeje otec Tomáš.

Kněžské svěcení

OL - dóm, sobota 23. června v 9:30

Obřad svěcení kněží je událostí, která nemá během roku obdoby. Kdo chce být tentokrát při tom, ale neví si rady s dopravou, může využít autobusu z Choliny. Ministranti se dostanou úplně dopředu. Ostatní věřící, kteří nemají vstupenku do presbytáře, obsadí místa v hlavní lodi katedrály. Je lépe přijet s dostatečným předstihem.

O darech Ducha Svatého (4-5)

pátek 22. června a 31. srpna

Tématem dvou nejbližších přednášek o působení Ducha Svatého v našem životě budou dary zbožnosti a rady. Více na farním webu v sekci „Katecheze pro dospělé“.

Primice P. Martina Sekaniny

Cholina, neděle 1. července v 15:00

Primice novokněže, otce Martina z Dubčan, nám dává příležitost poprvé v tomto roce společně putovat do Choliny. Mše svatá s nedělní platností se proto v Senici uskuteční už o den dříve, tj. 30. června v 18 hodin.

Skautský tábor

od soboty 30. června do 7. července

Letošní stanový tábor našich skautů se koná na louce u Spálova (okres Nový Jičín). Mimo jiné seznámí děti s osudy a životními postoji Robina Hooda.

Návštěvy nemocných

sobota 7. července a pátek 3. srpna

Fatimské dny na Krakovci

pátek 13. července a pondělí 13. srpna

Od května do října probíhají vždy 13. den v měsíci v nedaleké kapli sv. Antonína na Krakovci (farnost Laškov) krásné mariánské poutě, na které se sjíždějí věřící z blízka i z daleka. Začátek programu je v 18 hodin. Více informací na webu farnosti v sekci „poutě“.

Sbírka na varhany

neděle 15. července a 19. srpna

Hody u sv. Maří Magdaleny

neděle 22. července v 10:00

Mši svatou přijede celebrovat P. Metoděj Hofmann, člen Řádu německých rytířů a farář na Bouzově, v Měrotíně a na Bílé Lhotě. Odpolední pozeňňání bude ve 14:30.

Cyklistické putování mládeže

pondělí 23. až středa 25. července

První den se vydáme z vesnice Ostružná přes les za Petříkovem na horskou chatu Paprsek. Tam prožijeme mši svatou a dáme si oběd. Nocleh máme zajištěný ve Starém Městě pod Sněžníkem. Druhý den budeme pokračovat přes Brannou směrem na Jeseník (cyklostezka kolem Obřích skal). Třetí den plánujeme prohlídku Priessnitzových lázní a zpáteční cestu domů (kolo a vlak). Denní trasa, kterou bude třeba ušlapat, nepřesáhne 35 kilometrů. Přihlašte se na faře do 15. července.

Pout' na Svaté Vodě

neděle 5. srpna v 15 hodin

Procesí pěších poutníků vyrazí ze Senice v 13:30. Prosíme, vezměte si s sebou kancionály a růženec. Občerstvení na místě bude zajištěno.

Farní tábor

od čtvrtka 16. do pátku 24. srpna

Farní tábor, nazvaný „Výprava do Egypta“, se uskuteční opět na stanové louce nedaleko Protivanova. Sourozenci mají od pořadatelů slíbenou tradiční slevu. Novinkou je příspěvek farnosti ve výši 100,- Kč na každého táborníka ze Senice nebo ze Seničky. Přihlášky a podrobnosti hledejte přes farní web (sekce

„Myslíme na děti“).

Výročí korunovace P. Marie

Hostýn, sobota 18. srpna

Hlavní pout' sezóny na Svatém Hostýně letos přináší zvláště vhodnou příležitost k novému zasvěcení církve i vlasti Matce Boží – Vítězné ochránkyni Moravy. Společně s biskupy od nás i ze zahraničí zde oslavíme 100 let od slavné korunovace sochy P. Marie. Společně se vypravíme na Hostýn až o dva týdny později u příležitosti děkanátní pouti za rodiny a duchovní povolání.

Díkůvzdání za úrodu

Senice, neděle 26. srpna v 8:00

Adorační den

Senice, neděle 26. srpna od 9:00

Hody u sv. Andělů strážných

Senička, pondělí 27. srpna v 8:00

Pout' děkanátu na sv. Hostýn

sobota 1. září

Otec arcibiskup Jan zve věřící děkanátů Konice a Svitavy k tradičnímu modlitebnímu setkání, při kterém budeme prosit Boha za naše rodiny a za nová duchovní povolání. Z naší farnosti bude vypraven autobus.

Duchovní cvičení pro dívky

Kroměříž, Klášter sester sv. Kříže

od 1. do 4. července, nebo od 30. července do 3. srpna

První turnus bude vést P. Jan Linhart, spirituál olomouckého konviktu. Na druhý termín přijede P. Bogdan Sikora, provinciál minoritů. Součástí duchovní obnovy jsou vždy přednášky, společná liturgie, adorace a možnost duchovních rozhovorů. Kontakt pro dotazy a přihlášky: sr.frantiska@seznam.cz.

Duchovní cvičení pro mladé muže

Olomouc, Kněžský seminář

od 30. července do 3. srpna

Dny ztišení pro muže od 17 do 40 let, kteří hledají svou životní cestu, bude svou přítomností a slovem provázet P. Josef Chyba. Více informací na adrese: www.knezskyseminar.cz/via.

Společný úmysl modlitby farnosti

na měsíc červen:

za milost věrnosti svatému povolání pro letos vysvěcené kněze a jáhny

na měsíc červenec:

aby majetkové narovnání Státu s církvemi nepřineslo ani jedné straně víc škody než užítku

na měsíc srpen:

na úmysly návštěvníků letošní Noci kostelů v Senici

Celostátní setkání mládeže ve Žďáru

14. – 19. srpna 2012

Jednou za pár let se mladí katolíci z celé České republiky sjíždějí na jedno místo, aby během několika dní zakusili radostnou sílu mladé církve, vyslechli řadu zajímavých promluv, užili si skvělou hudbu, setkali se s Bohem a s novými kamarády i mnoho dalšího. Jak už asi víte, letošní setkání se koná ve Žďáru nad Sázavou. Jen z olomoucké arcidiecéze je už dnes přihlášeno přes tisíc účastníků. Tématem

setkání mládeže je věta sv. Pavla navazující na Rok biřmování: „Ovocem Ducha je láska, radost a pokoj ... „ (Gal 5,22). Součástí programu bude tentokrát poprvé také tzv. Den rodin, který proběhne ke konci týdne v sobotu 18. srpna 2012. Veškeré potřebné informace o programu a přihláškách jsou k nahlédnutí na adrese www.zdar2012.signaly.cz.

Organizátoři ze Sekce pro mládež při České biskupské konferenci děkují všem věřícím za modlitební i případnou finanční podporu setkání ve Žďáru. Sbírkové konto pro tento účel je: 150369794/0300.

Milé děti,

na závěr školního roku pro vás máme připravenou křížovku, ve které zjistíte, jak jste na tom se svými znalostmi a ve které jistě uplatníte vědomosti z hodin náboženství. Toho, kdo se skrývá v tajence, potřebuje každý z nás v růstu ve víře, ve vztahu k Bohu a bližním.

Přejeme vám hezké prázdniny a mnoho zážitků.

1/ soubor deseti přikázání

2/ obecné označení člověka, který prolil krev za Krista

3/ tatínek Panny Marie

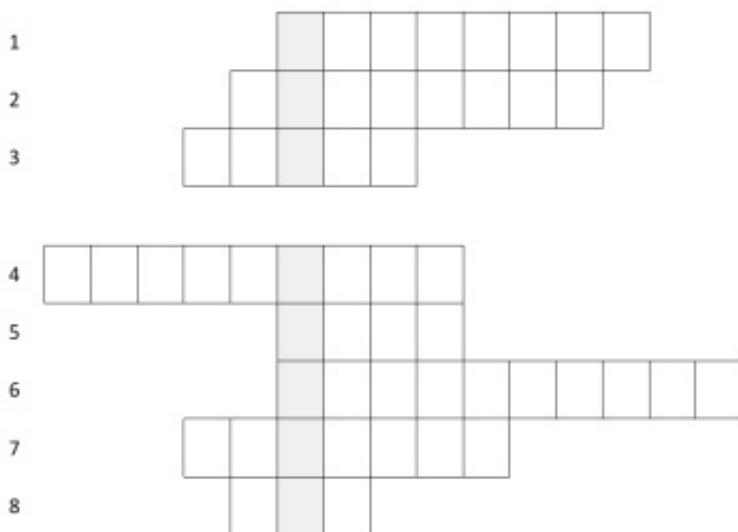
4/ místnost, kde se kněží a ministranti připravují na mši svatou

5/ jedna ze tří božských ctností

6/ poslední kniha Nového Zákona

7/ svatodušní svátky

8/ jeden z atributů evangelisty Lukáše

příští uzávěrka: pátek 24. srpna